

Warszawa, dnia 27.10.2000 r.

Opinia prawna
w sprawie wniosku Związku Zawodowego Rolnictwa „Samoobrona”,
skierowanego do Trybunału Konstytucyjnego (sygn akt K. 30/2000)

Stosownie do zlecenia z dnia 29 września 2000 r. uprzejmie przedstawiam następującą opinię w sprawie wniosku Związku Zawodowego Rolnictwa „Samoobrona” o zbadanie zgodności z Konstytucją ustawy z dnia 17 lipca 1997 r. o stosowaniu szczególnych rozwiązań w związku z likwidacją skutków powodzi, która miała miejsce w lipcu 1997 r. (Dz. U. nr 80, poz. 491 z późn. zmianami)

1. Wnioskodawca sugeruje, że cytowana wyżej ustawa stanowi naruszenie art. 32 Konstytucji (zasada równości w prawie), ponieważ przewidziane w niej formy pomocy nie obejmują ofiar innych klęsk żywiołowych. Zdaniem Wnioskodawcy, ustawa ta powinna „regulować konsekwencje klęsk żywiołowych na obszarze całego kraju i wobec wszystkich pokrzywdzonych”.

Zarzut niekonstytucyjności zaskarżonej ustawy jest bezzasadny. Ustawa, o której mowa, jest regulacją prawną epizodyczną, której celem jest stworzenie warunków umożliwiających likwidację skutków powodzi, jaka wystąpiła w Polsce w 1997 r. Przepisy ustawy określające formy pomocy przysługującej osobom poszkodowanym dotyczą więc – co jest oczywiste – tylko osób dotkniętych skutkami tej właśnie powodzi. Jest to rozwiązanie zgodne z ogólnymi regułami stanowienia prawa epizodycznego, którego zakres – w konkretnym przypadku – został wyznaczony już w tytule ustawy.

Uwagę Wnioskodawcy, że zaskarżona ustawa powinna regulować konsekwencje klęsk żywiołowych na obszarze całego kraju, należałoby traktować jako postulat *de lege ferenda*, korespondujący z postanowieniami art. 228 Konstytucji.

2. W pkt II wniosku zawarta jest supozycja, że brak ustaw „zabezpieczających wyrównanie szkód powstałych w wyniku klęsk żywiołowych” stanowi naruszenie konstytucyjnej zasady sprawiedliwości społecznej. Otóż tego rodzaju zarzut, moim zdaniem, nie podlega merytorycznemu rozpoznaniu przez Trybunał Konstytucyjny. Zakres kognicji tego organu określa bowiem art. 188

Konstytucji, który nie przewiduje orzekania o zgodności bądź niezgodności z Konstytucją sytuacji nie unormowanej przepisami prawa, bądź też samego faktu niewydania aktu prawnego regulującego określoną dziedzinę stosunków społecznych lub gospodarczych.

Ciążący na Radzie Ministrów obowiązek przedstawienia Sejmowi projektów ustaw niezbędnych do stosowania Konstytucji (art. 236 ustawy zasadniczej) jest sukcesywnie realizowany. Należy domagać się, aby Rada Ministrów jak najszybciej wystąpiła z inicjatywą ustawodawczą mającą na celu dostosowanie do postanowień Konstytucji także regulacji prawnych normujących **ogólne zasady postępowania na obszarach dotkniętych klęską żywiołową oraz sposoby likwidacji skutków takiej klęski.**

Sporządził: Witold Pawełko